

nogen af de Vedkommende tidligere har havt, og derfor har Udvalgets Fleertal fundet, at man kunde blive staaende ved, hvad det har foreslaaet, men man kan Intet have imod, at Thinget vedtager Underændringsforslaget eller Forslaget af den høitærede Krigsminister. — Forslaget under Nr. 34 angaaer Generalintendanten. Tanken i Udvalgets Forslag er den, at man ikke kan finde det rigtigt at stille denne Embedsmand anderledes, end Departementschefer i de civile Ministerier ere stillede ved Lønningsloven for dem. Det kan være, at den høitærede Minister har Ret i, at 200 Rb. hvert 5te Aar virkelig er et noget knebent Alderstillsæg; dette forekommer ogsaa mig at være Tilfældet, men det er nu engang den Sats, som gjælder for Alle, og man ønsker ikke her at foregribe den Overveielse, der vil finde Steb næste Aar, naar Lønningsloven for de civile Ministerier skal revideres. Man maa derfor ansee det for rigtigt indtil videre at lade Generalintendanten staae paa samme Fod som Departementscheferne i de civile Ministerier.

Med Hensyn til Forslaget under Nr. 36 angaaende Løgerne kan jeg kun for mit eget Vedkommende sige, at jeg troer, der er meget Rigtigt i den Betragtning, den ærede Forslagsstiller har anført for, at Løgerne efter denne Lov ville faae flere Forretninger end tidligere. Naar jeg derfor ikke har tiltraadt dette Forslag, er det, fordi jeg stadig følger den Regel, at jeg ikke foreslaaer Forhøielse af Lønninger. Jeg anseer det nemlig for givet, at Krigsministeren bedre end nogen Anden kan varetage de ham underordnede Embedsmænds Tarv, og hvad han forlanger for dem, gaaer jeg ikke ind paa at forhøje; thi det forrykker efter min Overbeviisning det Forhold, der bør finde Steb mellem Ministeren og hans Undergivne. Derfor har jeg ikke tiltraadt det af de 3 ærede Medlemmer stillede Forslag. — De øvrige Forslag ere blevne modtagne saaledes af den ærede Krigsminister, at jeg ikke paa nogen Maade følger mig opfordret til videre at gaae ind paa dem. — Om Forslaget under Nr. 52 skal jeg kun bemærke, at jeg ganske kan tiltræde de Betragtninger, som ere gjorte gjældende derimod af flere ærede Talere, og det forekommer mig, at navnlig de Betragt-

ninger, som fremsattes fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) vare fuldkomment rigtige. Vi ere Alle enige i den Tanke, som ligger til Grund for Forslaget; men jo mere vi ere dette, desto mere ønske vi, at det hensigtsmæssigste Middel til at bringe Tanken frem maa blive fundet. Vi troe imidlertid, at dette Forslag snarere vil skade end gavne denne Tankes Gjennemførelse, og derfor tilraade vi, at man ikke vedtager det.

Krigsministeren: Jeg skal blot endnu med Hensyn til Alderstillsæget til Chefen for Intendanturen bemærke, at det saavel for Generalauditeuren som for Stabslægen er foreslaaet, at Alderstillsæget skal være 200 Rb. for hver 3 Aars Tjeneste; men disse Embedsmænds Udgangsgage er 3,000 Rb., medens Intendanturchefens kun er 2,600 Rb. Jeg følger mig overbeviist om, at der foreligger ganske andre Skoler for Uddannelsen af en Stabslæge og en Generalauditeur end for Uddannelsen af en Chef for Intendanturen, og at der er ganske andre Mænd at vælge imellem for de to første Posters Vedkommende, end der er for den sidste. Der hører en ganske særegen Dygtighed til den sidste Post, som en Mand kun kan have meget liden Leilighed til at erhverve og at godtgjøre i Fredstid, og naar denne Dygtighed er tilstede, bør man ogsaa lønne den tilbørligt. Jeg skal derfor paa det Bedste anbefale, at Regjeringens Forslag med Hensyn til denne Embedsmænds Lønning ikke lider nogen Nedsættelse.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

- 1) Forslag af Christensen, Clausager, Hansen, Müllen, Petersen og Termanzen til § 20:

§ første Stykke, Ordene: „og“ indtil „4,000“ udgaae.

vedtoges med 48 Stemmer mod 15.

- 2) Lovudkastets § 20, med den vedtagne Forandring, saalydende:

Generalauditeuren lønnes med 3,000 Rb. aarlig.